

The

Nro 4/2008 10.12.2008 Kemistikilta Ry.

Tisle

Sisällys

Pääkirjoitus	3
puHiksen pulinat	4
pHuksikapteenilta	5
L-A-B-R-A	8
Spurgua menoa	9
Kultaa ja kimallusta	11
Kookos	13
Isä Joonas	15
Coronacup 2008	16
Väärin väännetyt lyriikat	17
The Sedän tutkimukset	18
IE-palsta	21
The turku XQ '08	24
XQ-haastattelut	33
Oodi E:lle	34
pHuksiristeily -08	35

Julkaisija

Kemistikilta Ry.

Päätoimittaja

Antti Karkola (@tkk.fi)

Toimituskunta

Heikki Harju

Victor Heinänen

Joonas Paavola

Tatu Raunio

Painopaikka

Picaset Oy, Helsinki

Painos

180kpl

Tämän lehden kirjoittajat
ja kuvittajat

Antti Ahrelma

Janne Andtsjö

Victor Heinänen

Venla Kuuluvainen

Arttu Leinonen

Heikki Nenonen

Joonas Paavola

Juho Perälä

Mikko Peura

Namusetä

Satunnaisia kuvittajia
cruiselta

Pääkirjoitus

pHuksiristeily on takanapäin, kaikki turvallisesti maissa ja opiskelu voi taas selviämisen jälkeen jatkaa. Pieni paussi teki hyvää, mutta tentit siintävät jo lähitulevaisuudessa... Enemmän tästä tapahtumasta edempänä tässä lehdessä.

pHuksiristeilyn kaltainen tapah-tuma on hyvä silmien avaaja. Kun promillemäärä porukalla nousee, tulevat ihmisten ominaiset piirteet hyvin esiin estojen lieventyessä. Meitä on moneen junaan. Toisilla viina nostaa esiin positiivisia piirteitä – sosiaalisuutta, tarinan iskentää ym. supliikkia. Toiset viina saa kääntymään sisäänpäin, sulkeutumaan ja pohdiskelemaan syntyjä syviä ehkä hieman eri näkövinkkelistä, kuin selvänä. Toisista tulee huonolla tavalla ekspressiivisiä, onneksi ei kovin monista.

Toisaalta, mikä on hyvä luonteenpiirre? Allekirjoittaneen luonteenpiirteisiin kuuluu tällaisen pohdinnan harjoittaminen, varsinkin selvänä muiden alkoholinhuuruista juhlintaa seurattaessa.

Yleinen mielipide varsinkin juhlien aikana ja välittömästi niiden jälkeen tuntuu olevan alkoholittomuuden ihannoiminen. Kummallista kyllä, itselleni alkoholin juomatta jättäminen tuntuu aina valtavalta takakalta ja hidasteelta, kun ei uskalla avautua. Miksi aina ihannoimme sitä, mihin emme itse kykene? Milloin oppimme arvostamaan omia luonteenpiirteitämme, olemaan omia itsejämme?

Tämänkin lehden kirjoittajat ovat hyvin erilaisia ihmisiä, sitä myöten myös lehden jutut ovat hyvin erilaisia. Tätä pidän rikkautena.

Antti Karkola
Tislesetä -08

puHiksen pulinat

Terve!

Syksyn aikana on ehtinyt taas tapahtua vaikka mitä. pHuksit ovat päässet sitsaamisen ja muun teekarikulttuurin makuun, wanhat ovat jälleen saaneet sauna keskenään, innokkaat ovat päässeet pelaamaan erilaisia lajeja niin TKY:n sarjoissa kuin killan tapahtumissa, tiedonnälkäiset ovat saaneet ammentaa tietoa vanhoilta kiltalaisilta mentorsaunassa ja TurkuXQ:lla, ja kiltikselläkin on taas tullut hengattua. Kulissien takana on lisäksi tehty töitä, jotta opinnot olisivat jatkossa järkevästi mitoitettuja ja jotta perusopinnot vastaisivat tarkoitustaan. Eli kilta on pyörinyt niin kuin aina ennenkin.

Uudet toimijat on jälleen kerran valittu ennätyspitkässä kokouksessa.

Kokouksen pitkästä kestosta huolimatta – tai juuri sen takia – kokouksessa käytiin paljon hyvää keskustelua. Ensi vuosi näyttää varsin lupaavalta, sillä ainakin omasta mielestäni ensi vuoden kokoonpano niin raadin kuin toimareidenkin osalta

näyttää mahtavalta. Nykyisestä raadista lähti tällä kertaa peräti neljä henkilöä sakkokierrokselle. Uudessa raadissa on siis paljon kokemusta ja tuleva vuosi lähteekin tavallista helpommin käyntiin. Syvällisempi raadin esittely ilmestyynee ensi vuoden ensimmäisessä Tisleessä.

Vaikka vuosi läheneekin jo loppuaan, on ollut ilo huomata, miten paljon virtaa toimijoilla on vielä jäljellä. Jatketaan samaan malliin loppuun asti!

Puhisterveisin
Janne Andtsjö

pHuksikapteenilta

Jaiks!

Syksy on ollut täynnä menoa ja melskettä ja pHuksivuoden ensimmäisen lukukauden loppu sekä ansaittu joululoma hämmöttävät jo horisontissa. Aivan vielä ei kuitenkaan kannata tuudittautua lomafiiliksiin, sillä syksylle riittää vielä kivoja juttuja. Pikkujouluuussa pHukseille on tarjolla Teekkarikulttuuri-iltaa, missä pääsee porautumaan teekkarihistoriaan sekä tutustumaan teekkarikulttuurin eri piirteisiin. (Mahdollista suorittaa myös pakollinen museopiste!) Lisäksi on vielä tietenkin hädin tuskin mainitsemisen arvoiset (hymiö) killan piKKujoulut. Hymiökilta...eikun.

Asiaan, kaiken kaikkiaan syksy on mennyt varsin mukavasti ja innokkaita pHukseja on pyörinyt niin kiltiksellä kuin erilaisissa tapahtumissakin kiitettäviä määriä. On ollut hienoa

nähdä tiettyä "pilke silmäkulmassa tekemisen meininkiä" teissä, Keep it up! Keväälle on luvassa niin ikään paljon kivaa, joten kannattaa pysyä messissä. Toivottavasti moni teistä pHukseista tuntee jo sisimmässään poltteen kylvettää pHukseja lumihangessa ja nähdä heidän haalarinsa, noh, entistäkin valkoisempina, sillä muun muassa tähän tulevat tarjoamaan mahdollisuuden.

Toivottavasti olette olleet kilttejä, niin pukki tuo lahjoja!

Mikko

Pyryn muistolle

Pyry Pajunen kuoli sairaskohtaukseen kotonaan torstai-iltana 6.11.2008.

Pyry oli aktiivinen ja monille rakas kiltalainen. Monet varmasti muistavat hänen edesottamuksistaan ainakin hänen monet Tislejuttunsa, hänen aina positiivisen asenteensa ja välillä hieman oudotkin tempauksensa.

Enää emme kuitenkaan saa lukea uusia juttuja Pöydän alta, emmekä kuulla Pyryn vitsejä kiltiksellä.

Pyryn poismeno koskee meitä kaikkia. Kilta ottaa osaa menetyksen johdosta.

Kemistikillan raati

L - A - B - R - A

Sanoittanut pHuksilabrassa: Arttu Leinonen

Inspiroinut assarikopissa: Eero Haapamäki

Kun kuljin kaupalta kotiin päin,
kemistin mä tiellä näin.
Löydät työt niin kummat,
tisleet niin tummat,
sanoi tuo ystävään.
Ne on luona kemman lafkan missä
tuoksuu esteri,
sulle neuvon yhden annan heitä
mielestäs jo Φ .

Keitin kaiken vuoksi naisen,
miten niin ja minkälaisen,
orgaanisen assariin en
enää luota milloinkaan.
lal-lal-laa-la-la-lal-lal x 4

L-A-B-R-A, labra, labrasein,
mä kurssis kävin ja töitäs tein.
Mä muutan kemman lafkalle,
en enää tahdo fyssalle.
Mä olen innostunut niin,
en tiedä kuinka sanoisin sen paremmin.
L-A-B-R-A, labra, labrasein,
mä turhan kurssin siellä tein,
vain täällä haisee sulfidi ja koronalintu
lentääpi.
Se onkin onni että saa
taas tislauskolonnia tuijottaa ja
rakastaa.

Mä muistan työt nuo hyvin niin,
mä muistan miten sitä titrailtiin,
kun mä kylää kohti
pyörällä sotkin,
niin sitä erottiin.
Ne jäi luokse kemman lafkan missä
tuoksuu orgaani,
kotiin sieltä ne mä kannan, tislaan
puhki kolonnin.

Keitän kaiken vuoksi naisen,
tiedät kyllä minkälaisen,
eihän löydy viinan vertaa
vaikka kuinka hakisin.
lal-lal-laa-la-la-lal-lal x 4

L-A-B-R-A, labra, labrasein...

Spurgua menoa

Spurgu on ainut ja oikea teema viettää sitsejä. Spurgun hyviä puolia on, että voi keksiä "asusteensa" matkan varrelle sitseille, eikä mietitä turhia valmistautumisia ja näin jää enemmän aikaa siihen pääasiaan, perskänniin.

Välikommentti:

"Oletko nähnyt kävelevää nugettia? Spurgusitseillä olet!"

Mikä sitten on olennaista spurgusitseillä? No SE tunnelma ja rivouden paljous. Ja kaikki on hyvin kunhan valdemaria ja dorista piisaa. Ja tosispurgut eivät sylje Etax-pulloonkaan.

No mikä sitten on spurgusitsien tarkoitus? Tässä muutama ehdotus:

- Hankkia elinikäisiä ystäviä kämppiksistään(spurgut laulavat kovaa mieluummin kuin hyvin) Kiitos, Miikka!
- Viihdyttää muita kanssaeläjiä hauskoilla jutuilla ja on lupa olla härski kuin ruotsalainen silli, mitä muuta sitä tarvitsee illanviettoon a la spurgu!

Nyt se on pojat todistettu! Viinitonkka mahtuu leipäpussiin!

Kyllä tosispurgu laatumerkit tuntee!

Ilman häätö-ilmoitusta tai vaihtoehtoisesti po-liisiin väliintuloa ei spurgusitsejä voi kut-sua onnistuneeksi.

Sammuminen on sitten se viimeisin osa "sit-saamisprosessia", (vit-tu miten hieno sana, ihan oma keksimä!), vaikka suurin osa sit-saajista tällä kertaa jätti sen kokematta.

Tosin onneksi poikkeuksia löytyi!

Krister Knape, Rivo-Riina ja Niko-deekkukin saivat täksi yöksi katon päänsä päälle, töttöroö! (nimet muutettu)

(Artikkelin tehnyt Hämeenkadun appron jälkeen, samoilla silmin seuraava aamuna)

Tuoppilan veljekset
Aleksi Tuoppi & Niko-deekku

Kultaa ja Kimallusta

Venla Kuuluvainen

Viistoista vuotta, kymmenen kuukautta vuodessa, parikymmentä tuntia viikossa jäällä ...sitä on muodostelmaluistelu maailmanhuipulla. Ensimmäisenä minulta aina kysytäänkin miten ehdin tehdä kaiken.

Tähän asti olen opiskelujen ja huippu-urheilun yhdistämisestä selvinnyt siirtämällä kursseja tuonnemmaksi. Liika kurssien määrä alkaa nopeasti ahdistaa ja jo monen periodin aluksi olen luopunut joko vaativimmasta tai tylsimmästä kurssista stressin välttämiseksi. Tarkoitukseni kun ei ole valmistua ainakaan viidessä vuodessa, eikä kuusikaan vuotta välttämättä riitä. On paljon

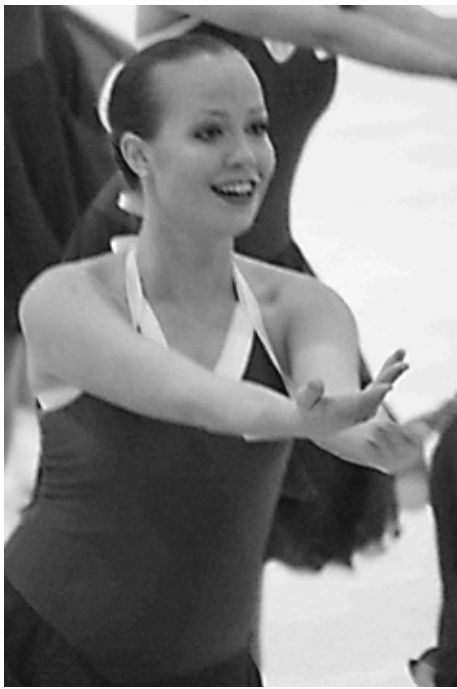
mielekkäämpää edetä rauhassa ja nauttia elämästä. Luistelun tuomat paineet riittävät enemmän kuin hyvin pitämään stressihormonit pinnassa.

Onneksi fuksivuoteni alussa tajusin käydä juttelemassa osastomme silloiselle opintosuunnittelijalle, joka itsekin on entinen muodostelmaluistelijä, ja hän opasti mitkä kurssit voin siirtää ilman suurempia järjestelyjä.

Kurssien erikoisen suoritusajankohdan kanssa suurin ongelma on ollut päällekkäisyydet kurssien aikatauluissa, mutta koska en muutenkaan ahkerasti luennoilla istu, en ole kokenut jääväni mistään paitsi.

Hankalimpia kursseja ovat pakollisia osasuorituksia sisältävät ja läsnäoloa vaativat kurssit, etenkin ke-

väällä kun muutama viikko keväästä menee kisamatkoilla. Onneksi assarit ovat yleensä reiluja ja ahkeria ihmisiä ja ovat antaneet minun palauttaa tehtävät matkan jälkeen tai olen saanut korvaavan tehtävän matkalle mukaan. Oma lukunsa ovat tenttejä pelkästään ilta- ja viikonloppuaikaan järjestävät kurssit. Tämän tyyppisissäkin tapauksissa reilut assarit ovat pelastaneet päiväni.

Suurin kohtaamistani ongelmista on ehdottomasti orgaanisen kemian laboratoriotyöt 1 kurssi. Kurssin työajat ulottuvat virka-ajan ulkopuolelle, eikä vaihtoehtoisia suorittamistapoja ymmärrettävästi ole. Oikeastaan minulle henkilökohtaisesti ky-

seinen kurssi ei ole ongelma, mutta koska se kuuluu perusopintoihini, en periaatteessa saisi tehdä kandia saatikka aloittaa DI-vaiheen opintoja ennen kuin suoritan ko. kurssin. Tässä tapauksessa edes superreilut assarit eivät voi auttaa. Toivonkin, että myös osaston puolelta löytyy ymmärrystä ja halukkuutta tukea urheilijaa, vieläpä maailmanmestaria.

Muodostelmaluistelija teekkari-piireissä on ihan yhtä harvinainen tyyppi kuin tekkari luistelumaa-ilmassa. Maailmat harvoin kohtaavat tai edes sivuavat toisiaan, mutta toisinaan kiireen yllättäessä olen joutunut yhdistelemään asioita. Syksyisin minut onkin voinut nähdä luennoilla viimeistelemässä kisapukuja strassein ja paljetein, toisaalta koulukirjat kiertävät ahkerasti maailmaa kisamatkoilla. Ihan kaikkea en tehokkaasta ajankäytöstäni huolimatta ehdi ja varsinainen opiskelijaelämä jääkin viimeiseksi prioriteettitilistallani, mutta tilaisuuden tullen on ihana päästää irti arjesta ja antaa mennä. ;)

Kookos

Kookospähkinä – tajunnan virtaa aiheesta ”paristojen tasa-arvo nyky-yhteiskunnassa”

Kookospähkinä. Tuo karvainen ruskea pallero, joka on täynnä valkeaa ravitsevaa nestettä. Elämän suurimpiin mysteereihin kuuluu tunnetusti kysymys ”kuinka saisin rikki kookospähkinän”. Koska jotkut elämän mysteerit on hyvä pitää mysteereinä, en käsittele aihetta enempää tässä tekstissä. Mainitsen kuitenkin, että vanhempieni koiran nimi on Kookos. Sairasta.

Joku kertoi, että Kemistikilta ry kokoontui äskettäin valitsemaan uusia toimijoita. Söpöä. Kokous kesti 4,5 tuntia. Vähän vähemmän söpöä. Tästäkin aiheesta joku kuitenkin kirjoittaa artikkelin tähän samaiseen lehteen, joten en halua korostaa toisen artikkelin tylsyyttä ja kuivuutta kirjoittamalla omaa raporttiani. Seuraa ongelma – mitä v*ttua minä sitten muka keksin kirjoittaa?

Kirjoituksen oletetaan sisältävän aivottomia aasinsiltoja, pari pahasti

ontuvaa puujalkaa ja niin sanottua huumoria, mitä lie onkaan. Itse en ainakaan ole kyseiseen ilmiöön ennen törmännyt. Hiphei, aihe löytyi. Koska en aiheesta mitään tiedä, lienee siitä hyvä kirjoittaa.

Huumori – tuo aikamme viihdyttäjä, tylsyyden poistaja ja äärettömän monien tyrmäävien katseiden aiheuttaja. Luonnollisesti yhtäkään tekstiä ei voi nykyään kirjoittaa viittaamatta jollain tapaa Wikipediaan. Ah, Wikipedia.

Aikamme parhaan sanakirjan mukaan huumori jakaantuu muutamaani lajeihin. Slapstick- eli pelleilyhuumori, josta klassinen esimerkki on kakun lyöminen toisen naamaan, on yleensä suosittua lasten keskuudessa. Toki kakun lyöminen toisen naamaan on hauskaa muidenkin mielestä, ainakin omasta mielestäni ja varsinkin, jos kakussa on kookospähkinä. Satiiri puolestaan on hienostuneempaa ivaa. Ironia on katkeraa ja mahdollisesti itseenkään kohdistuvaa ivaa. Koska masokismi on aina ollut lähellä sydäntäni,

on ironiaan siis pakko takertua hetkeksi. Sana juontuu kreikan sanasta εἶρωνεία, teeskentely. How nice. Ironia on ilmaisumuoto, jossa todellinen merkitys – Hetkinen hetkinen, seis seis! Wikipediassa puhutaan ”todellisesta merkityksestä”, mikä on rinnastettavissa elämän tarkoitukseen. Pelottavaa. – ja käytetyt sanat ovat ristiriidassa. Entä mitä on ristiriita? Ilmeisesti kaksi tai useampia ristejä taistelee keskenään jollain tavalla. Eikö kyseessä voisi olla vaikkapa ristinollariita? Risti on valttia.

Wikipediaa hetken tutkittuani olen vihdoinkin löytänyt suosikkihuumorilajini. Se on ehdottomasti sarkasmi. Siinä pääsee vittuilemaan kaverille ihan luvan kanssa. Parodiat on aika nähty, joten ei niistä sen enempää. Musta huumori sen

sijaan vaikuttaa

mielenkiintoiselta. Varmasti yli 95% kaikesta maailman kirjallisuudesta on painettu vaalealle paperille käyttäen mustaa mustetta. Sama varmaankin pätee myös huumorin osalta. Eikö siis lähes kaikki huumori ole mustaa huumoria, kysyn vaan. Suullisesti esitetyn huumoriläjäyksen väriskaalan arviointi onkin sitten

hankalampi juttu.

Loppuun jo perinteeksi muodostuneet anteeksipyynnöt ja uhkailut. Welcome to the disclaimer. Jos et löytänyt tekstistä mitään huvittavaa, ei se mitään – en minäkään. Jos koit tekstin loukkaavana, älä lue sitä uudestaan – tulee vain entistä pahempi mieli. Ja tuleviinkin lehtiin olisi juu tarkoitus kirjoittaa, jos päätoimittaja suo. Tällä kertaa ihmettelisin kovasti, jos hän ei soisi – onhan seuraava päätoimittaja sentään varsinainen torvi. Ehe ehe.

Teksti tulee, teksti tulee...

Isä Joonas: Ensi sunnuntain saarna

Rahvas kyykkyyn, saarna aiheesta ”ajatuksenjuoksu”.

Ytterbiumin, pyörösahan ja miesluvun niemeen, kippish.. sry, mai bääd, Aamen!

Hei ihmiset kamaan, mikä logiikka siinä on, että kun kolme korkeakoulua yhdistyy, niin niistä tulee yliopisto? Saa taas nauraa oikein vedet silmissä. Minkä takia se lisäksi piti nimetä jonkun randomin juopon ark-kitehdin mukaan? Stna. Siinä sitä menttiin riman ali niin, että hilirimpsis.

Itse Ison Herrankin kanssa taannoin juttelin ja Hän totesi päätään puistellen ”ei jumalauta jätkät, nyt oikeesti, mä lähen helvettiin...” Miettikääpä millaista olisi jos tarvisi vielä nykypäivänäkin leikkiä käpylehmillä, niinkuin 80-luvulla. Ei naurattaisi enää siten. *FyKe:n* laskareissakin saisi laskutikkua ja jakokulmaa piestä oikein olan takaa. Silloin naurattaisi kenties assareita.

Sitten tämmöinen järjestelmällinen viinalla läträäminen saa nyt loppua heti alkuunsa. Voihan sitä alkuun teeskennellä, ettei sitä kukaan huomaisi ja näytellä, että asiat olisi (huom! kaikki käyttämäni vitun possessiivisuffiksit) hyvin, mutta loppujenlopuksi ei se vaan ole kivaa. Jokaista kehotusta rikkovaa tulee Aleks (se *exhimonusshijaviik-sihirmu*) ahdistelemaan. Voi se tosin tulla muutenkin.

Niin joo, ja Italialainen ruoka on täyttä pastaa. Lopuksi lauletaan vielä kiitosvirsi,

joka lähtee kutakuinkin näin:

”Töttöröö, hölöpöti hölöpöti
tamtidamdamdam, vittu kukkuu
mä lähen diniin, moro”

Koska Suomi on kaksikielinen maa, tarjoamme äsköisen myös ruotsiksi.

Och samma på svenska.

Bästa passaserare, tyst nu!

Åland är till salu. Svamparna plockas i skogen. Jag heter min pappa. Laxorm. Smör mamma, julsex kommer tillbaka. Har du redan en redanredan? Vi vill ha stora, starka och muskulösa öl. Hälstrade abborrar är bästa jag vet. Mera brännvin. Vi använder till Otnäs. Vara försiktiga när du rör er i plattformsområdet. Idag ska jag storhandla. En radioaktiv soptunna. Man rökar hash i Danmark. Och så vidare. Nu ska vi börja!

Tackar.

*Asian kannalta
täysin irrelevantti
nisäkäs.*

Coronacup 2008

Joonas Paavola

Perinteikkään Coronacupin vuoden 2008 mestaruus ratkaistiin Gorsussa tiistaina 2.12.2008. Väkeä paikalle oli luonnollisesti saapunut sankoin joukoin ja katsojamäärää jouduttiin täten järjestyksellisin keinoin rajoittamaan. Kepit heiluivat sinne sun tänne ja kohta olikin tämän legendaarisen lajin uusin nokkimisjärjestys selvillä.

Tänä vuonna jopa naisten sarjassa nähtiin yksi otettelu, kun hallitseva mestari-Marika sai haastajakseen pipo-Paulan.

Voittajat palkittiin suurilla määrillä laadukkaita liuottimia.

Tulokset:

1. Timo Viitanen
2. Jouni Huttunen
3. Tuomas Hietala

Naisten sarjan voittaja:

Paras pHuksi:

Onnettaren suosima:

Marika Hellman

Eero Sääski

Joona Malmivaara

Väärin väännetyt lyriikat

Kun viulistin krapula iskee... tarvitaan kahvia!

"Jenni Vartiainen – Ihmisten edessä"

∴ Plin Pling pla plim plim

Plin Pling pla plim plim plim plim ∴

Kiltis täyttyy kännisistä; ne ei anna mulle mitään

Ootat mua vasemmalla; kyllä huuto antaa: "KANKEETA MINULLE!"

Joisin loppumatkan; sinä olet

valmis niin kuin aina

Sinun "tuoreissa" poroissa

Plin Pling pla plim plim

Plin Pling pla plim plim plim plim

Sanon tämä ilta kävellään, muna

kädessä, kiltiksen edessä

Enhän minä muiden kahveista

välitä, sillä me ollaan yhdessä

Ne ei tiedä mitään, ne ei juoneet

kovaan tärinään

Joka harvemmin juodaan.

∴ Plin Pling pla plim plim

Plin Pling pla plim plim plim plim ∴

Lumot täyttyy kännistä: joku

huutaa minun perään

Olet meistä vahvempi, kanssasi en

pelkää; metaxin pimeää

Lasioven kohdalla pidän kiinni

kovempaa

Ja mällini

katoaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!

Plin Pling pla plim plim

Sillä tämä ilta kävellään, muna

kädessä, kiltiksen edessä

Enhän minä muiden kahveista

välitä, sillä me ollaan yhdessä

Ne ei tiedä mitään, ne ei juoneet

kovaan tärinään

Joka harvemmin juodaan.

Plin Pling pla plim plim

Plin Pling pla plim plim plim plim

Täällä harvemmin juodaan!

∴ Plin Pling pla plim plim ∴

Plin Pling pla plim plim plim plim

Ne ei tiedä mitään, ne ei juoneet

kovaan tärinään!

Joka harvemmin juodaan...

The Sedän tutkimukset

lihan laadusta

Kiltalaisten keskuudessa on herännyt suuri mielenkiinto Namusedän juttuja kohtaan viime aikoina, kun kiltaan on saatu taas varastot täyteen tuoretta lihaa. Moni on käynyt esittämässä toiveita, että namusedän olisi syytä esitellä keinoja tutkia lihan tuoreutta – ongelma, jonka namusetä on jo vuosia sitten ratkaissut seuraaviin empiirisiin tutkimusmenetelmiin ja tutkimuksiin perustuvien korrelaatioiden perusteella.

Alkuvalmistelut lihan tutkimiseksi

Liha tutkimiseksi tulee aina suorittaa tietyt vakioidut alkuvalmistelut. Ensinnäkin lihan hankkimiseksi pitäisi suoriutua lähimmälle lihatiskille tutkiskelemaan sopivia lihakimpaleita. Optimaalinen tutkimuskohde olisi vähärasvainen liha, jossa ei ainakaan ulkopuolisesti saisi olla moniakaan virheellisiä kohtia. Kohteen tulisi olla lisäksi mieluummin joko nuoren lehmän tai vasikan liha eikä esim. härän. Myös tipun

liha voi toisinaan olla kelvollista tutkittavaksi. Nuoren lehmän liha on kenties mielenkiintoisin, mutta samalla eittämättä myös kaikin haasteellisin tutkimuskohde. Tutkimuksen kohdetta olisi hyvä päästä maistamaan jo hieman liha-

Kuva 1: Lihatiskin valikoimaa

tiskillä, sillä se helpottaa tutkimuksia myöhemmässä vaiheessa.

Liha tuoreuden tutkiminen

Ensimmäinen keino lihan laadun tutkimiseen – keino, jolla kaikki tutkimus pitäisi aina aloittaa – on lihan kokeileminen käsillä. Painelemalla lihaa etu- tai keskisormella oikeasta kohdasta (oikean kohdan löytäminen voi toisinaan olla vaikeaa!) useita kertoja, saadaan viitteitä lihan

Kuva 2: Tutkijoita työssään

kimmoisuudesta ja kosteudesta, ei niinkään mausta. Mikäli paineltu kohta aiheuttaa toistuvasti toivotun reaktion, on kohta oikea ja siitä voidaan vetää sopivia johtopäätöksiä.

Seuraava keino tutkiskella lihan laatua on ehdottomasti tuoreen lihan kokeileminen kielellä. Mikäli liha kelpaa vielä kulutukseen on sen oltava maukasta ja melko kosteaa. Vanhentunut liha maistuu puolestaan pikemminkin kalalle kuin lihalle, eikä siten ole kovin hyvää. Joskus pelkkä lihan puhdistus voi viedä kalan maun pois, jonka jälkeen liha kelpaa jälleen kulutettavaksi. Pahimmassa tilanteessa liha on täysin kuivaa, eikä minkäänlaista kosteutta ole aistittavissa. Lisäksi siinä saattaa olla jopa karvoja pilaamassa makua, hyi! Tällöin on itsestään selvää, että liha on saattanut riippua jo useita

vuosia eikä kelpaa siis laisinkaan kulutukseen, ei vaikka se olisikin suolattua. Tutkimuksia tulisi jatkaa myös muilla keinoilla, mikäli tulokset ovat olleet hyviä tähän saakka.

Seuraava metodi lihan tuoreuden tutkimiseksi voisi sisältää erilaisten apuvälineiden, kuten pitkähkön piikin tunkeminen lihaan, tarkempien ominaisuuksien tutkimiseksi. Tut-

Kuva 3: Lihan tutkimista mekaanisilla apuvälineillä

kimuksellisessa mielessä tämä ei ole välttämätöntä, minkä vuoksi tällaiset kenties turhankin tekniset välineet ja niiden käyttöön liittyvät niksit jätettäkään tässä tutkielmassa väliin.

Sen sijaan keskityn kenties yhteen tärkeimmistä tutkimusmene-

telmistä jota kutsutaan myös ”penetraatiomenetelmäksi”. Tässä menetelmässä lihaan kohdistetaan painetta toistuvasti samaan kohtaan erityisesti lihan tutkimusta varten kehitetyllä välineellä, joka sopii lihan muotoihin kuin lumihiutaleeseen. Yleensä tämän vaiheen kesto ei välttämättä ole kriittinen tekijä toivottavien tulosten saavuttamiseksi. Tutkimus vaihe saattaa kestää jotain 5 sekunnin ja vajaan tunnin välillä riippuen tutkimusvälineen kestosta ja kyvykkyydestä. Tämän viimeisen tutkimusvaiheen perusteella tehdään lopulliset päätelmät lihan tuoreudesta. Joskus saattaa syntyä harhaisia tuloksia ja vanhaakin lihaa saatetaan pitää erheellisesti tuoreena. Tällöin tulosten harhaisuus johtuu lähinnä tutkimusvälineen iästä.

Kuva 4: Penetraatiomenetelmä tutkimusväline, jonka päälle on asetettu säilytyskotelo

Mikäli tutkimusvälineelle on kertynyt liiaksi ikää voi käydä niin, että tutkimusväline tulkitsee suhteessa omaan ikäänsä tuoreen lihan kelvolliseksi, vaikka uudemmalla tutkimusvälineellä suoritettu tutkimus tuomitsisi lihan täysin kulutus ja syömäkelvottomaksi.

Toivon, että kaikki innokkaat pikkututkijat pääsevät suorittamaan omia tutkimuksiaan lihan laadusta. Tutkimisen iloa!

-Namusetä-

IE-palsta, vai mikä se nyt oli

Kukkuu!

Laiva on pikkuhiljaa lopettamassa keinumistaan ja paluu arkeen on taas edessä. Samalla on pakko todeta oman isäntävuoden olevan jo lähestymässä loppuaan. Kulunut vuosi on ollut ikimuistoinen sekä killassa että IE:ssä toimiessani. Tapahtumia on järjestetty lähes ennätyksellinen määrä ja aivan aluksi haluaisinkin kiittää kaikkia tapahtumiin osallistuneita ja niiden järjestämisessä autaneita.

Syksy on tarjonnut kiltalaisille monenlaisia aktiviteetteja: saunailtoja, sitsejä ja muuta mukavaa. Syyskuun alussa pHuksit toivotettiin tervetulleeksi T-illassa, joiden jatkosaunalla olikin tungosta. Seuraavan maanantain lettukestit osuivat valitettavasti sateiselle illalle, joten rantakallioiden sijaan jouduttiin evakuoitumaan 10H:n tiloihin. Myös chillailugrillailu jäi haaveeksi säiden hallitsijan ollessa ei-niin-armollinen.

Seuraavaksi olikin syklopentaani-

fudista Alvarilla ja kiltisrieha kiltiksellä (yllättäen). Mentorsaunassa Heinävaarassa saatiin kuulla jo valmistuneilta kemisteiltä, mitä kaikkea pääseekään tekemään valmistuksen yllättäessä. Syyskuulle mahtui vielä Böle – AH! tuo niin RAIkas juomapeli-ilta. Killan isäntääkään pääsi hyvin harva haastamaan beer pongiin, pahoittelut siitä. Vielä ennen Lakinlaskijaisia saunotettiin ulkkareita puulaisten kanssa.

Lokakuun räväytti auki pHuksien perinnesitsit raksalaisten kanssa. Paikalla oli runsaasti iloista sitsikansaa ja jatkotkin keräsivät mukavasti porukkaa. Seuraavaksi maisteltiin kansainvälisiä makuja prodekolaisien kanssa international food nigh-

tin tunnelmissa. Omiin suosikkeihin kuuluivat bratwurst+sauerkraut ja yllättävän toimiva sitruunariisi. Seuraavana päivänä lähdettiin keinumaa Itämeren aalloille skump-paa nauttimaan puulaisten seuraksi. Laulu raikasi ja tunnelma oli korkealla. Jatkoja vietettiin Baarikärpässä Skumppabileitten merkeissä. Seuraavana aamuna pirteä joukko matkasi Turkuun hyvien juttujen ja jäähysten saattelmana, mutta XQ:sta enemmän toisessa artikkelissa.

Maanantaina päästiin hikoilemaan suurimmat XQ-hiet pois ultimatien merkeissä Alvarilla. Keskiviikkona olikin sitten vuorossa erittäin suosittu kaverisitsit, jotka eivät pettäneet tänäkään vuonna. Seuraavalla viikolla oli taas vuorossa perinteinen FazerXQ, joka keräsikin runsaan joukon makeanhimoisia pHukseja Fazerilaan. Illalla vietettiin lastenkutsuja yhdessä AS:n ja FK:n kanssa. Seuraavana päivänä nuoleskeltiin athenelaisten kanssa mm. tikkareita ja jätskiä. Saattoi joku joutain muutakin nuolla. Laulusauna keräsi mukavan osallistujajoukon wanhuksia Singstarin ja teekkari-lauluvisan ääreen. Pyörähtipä tapahtumassa killan oltermannikin. Illan kohokohtana oli ehdottomasti isännän ja tiedottaja-sihteerin herkkä duettotulkinta Rick Astleyn superhitistä *Never Gonna Give You Up*.

Pisteitä tuli ruhtinaalliset 2000, siis yhteensä. Lokakuun viimeisenä päivänä wanhat vielä saunoivat Os-sin linnassa.

HYK järjesti tuttuun tapaan syksyn SKS-sitsit, jotka toimivatkin hyvinä etkoina illan TKY:n vuosijuhlaviikon baaribileisiin. Muistakaa

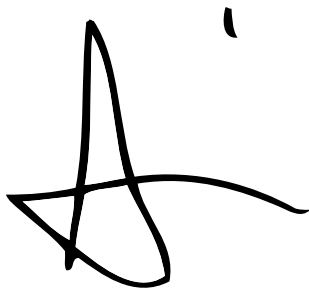
lapset, että rakkauden väri on P64! Sitten alkoivatkin jo vaalipaneeli ja -kokous lähenemään, mitä varten järjestettiin nakkisauna, jossa sai kuulla erilaisista ja erikokoisista nakeista. Vielä ennen näitä sitsattiin ensimmäisillä Kemian ja materiaalitieteiden tiedekunnan yhteisillä sitseillä vuorelaisten ja puulaisten kanssa. Rairai! Uusien toimijoiden

valinnan jälkeen lähdettiinkin sitten keinumaan kohti Tukholmaa...

Joulukuun ensimmäisenä päivänä pääsevät toimarit nauttimaan sitsaamisen ilosta rankan vuoden jälkeen kiitoksena hyvästä työstä. Seuraavana päivänä ratkeaa killan coronamestari Gorsussa. Näinä päivinä polkaistaan myös käyntiin Komppa cup 2009, eli ratkotaan marjapussin pelaajista taitavimmat. Ketkä ovat yhdessä kaksikko vai kahdestaan yksikkö? 3.12. sitsaavaat 5 viimeisintä raatia. Mitähän niistäkin pirskeistä mahtaa tulla... Torstaina 4. päivä päästäänkin taas IE:n kanssa nauttimaan pHuksikkippareiden ja ISOvastaavien seurasta yhteisten pikkujoulujen merkeissä. Mitähän niistäkin pirskeistä mahtaa tulla... Perjantaina TKK järjestää alumneilleen 100-vuotisjuhlansa kunniaksi alumnijuhlat, jonne jo valmistuneita kemistejä on ilmoittautunut jo yli 70! Vielä ennen tenttiviikkoa pääsevät pHuksit tutustumaan teekkarikulttuurin saloihin tiistaina 9.12. Saman viikon torstaina vietetään Smökissä PiKKujouluja. Luvassa puuroa, torttua, laulua ja muuta kivaa. Lisäksi päästään jännittämään tuleeko pukki ja kohtaako J.K.L. Andtsjö vihdoinkin voittajansa...

Kiitokset vielä kaikille kuluneesta vuodesta, toivottavasti ensi vuodesta tulee yhtä mahtava!

<3

Me ollaan jo E:llä - The turku XQ '08

Alkupuhe

Åbo (suom. turku) on Suomen lounaisrannikolla Aurajoen suulla sijaitseva kaupunki. turku jököttää Varsinais-Suomen maakunnassa Länsi-Suomen läänissä. turun arvioidaan syntyneen 1200-luvun lopulla, mikä tekee siitä Suomen vanhimman kaupungin. turku oli pitkään Suomen merkittävin asutuskeskus (ehkä Viipurin ohella), ja 1840-luvulle saakka se oli myös Suomen suurin kaupunki. *Nykyisin kaupungin merkitys ei ole valtakunnallisesti enää yhtä suuri kuin aiemmin*, mutta se on yhä alueensa paikallishallinnollinen, taloudellinen ja kulttuurinen keskus. Kaupunki on sekä Länsi-Suomen läänin että Varsinais-Suomen maakunnan pääkaupunki. Valtakunnallisista keskushallinnon elimistä turussa sijaitsee nykyisin Suomen arkkipiispanistuin.[1] Synonymi turulle on ollut pitkään "Suomen perse".

suomesta ja liittää se Ahvenanmaan. Tämän jälkeen koko helahoito voitaisiin myydä Ruotsille ja näillä rahoilla ostaa turun sinappi takaisin Suomeen.[2]

Antti Ahrelma on kotoisin Maskusta. Mutta sekin on tarpeeksi (liian) läheltä.

Se kolmas turku

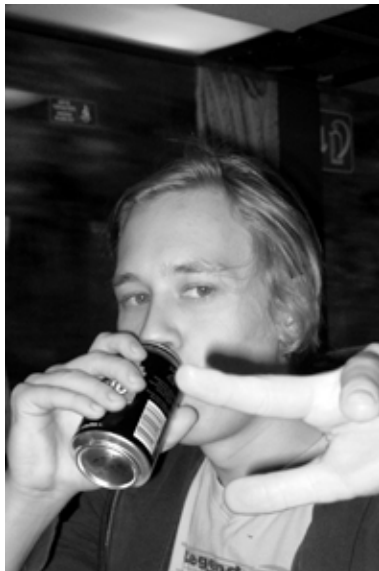
On laskettu, että jos Ahvenanmaa vuokrattaisiin Ruotsille, voitaisiin saaduilla tuloilla sahata turku irti

Torstai

Lähtö

Edellisen illan baaribileet olivat monelle saaneet aikaiseksi kohmelon, muille päihtymystilan. Exculle lähtevät Prosessiteknillisen kerhon hallituksen jäsenet, **Suvi** ja **Vici**, järjestivät viralliset kick-offit kerhotilassaan, Nurkassa, kello 7:00 alkaen. Ensimmäiset vieraat tulivat kello 8 tienoilla. Tarjolla oli kahvia, (k/s)eksiä, mehua ja teetä. Tapah- tumassa oli myös mahdollisuus syödä oma aamupala sekä pelailla pleikkarilla rumia ja paskoja pelejä (parempia pelejä otetaan vastaan lahjoituksena). Paikalle saapui kymmenisen henkilöä kaikkinsa. **Joonas** päätti pudottaa Dominon mehu- kannuun.

Matkalle lähdettiin kello 9 Otaniemestä. Nimenhuudon yhteydessä piti kuitata sanomalla kalalaji, jota kukaan ei ollut aiemmin maininnut. Hauki kuului yllättävän usein ja **Kouralle** siunaantui **Kolmipiikki** toiseksi lisänimeksi. Se on muuten Storspigg

Storspigg

på svenska. **Jussista** meinasi tulla tämän excun **Vaalisto**.

Matka on alkanut. Risteilyemäntä **Laura** ohjeisti tupakoinnin tapahtuvan linja-auton ulkopuolella, kun se ei liiku. Emäntä **Henna** ohjeisti piikkilistan käytöstä. **Peura** näki muiden kanssa peuran Peuramaan tienoolla. Mikä ero on peuralla ja kauriilla? Sitäpä ei moni tiedäkään!

Danisco

Ensimmäinen pysähdys oli Danisco Kantvikissa. Perille ei päästy yksin **kuljettajan** avulla, vaan tarvittiin syntyperäisiä kirkkonummelaisia näyttämään etupenkiltä tietä. Ajo- neuvosta noustuaan, näki joukkomme ison sokeripalan, joka höyrysti voimallisesti. Sisäänkäynnin vieressä oli suuri tilataideteos, joka muistutti hämmästyttävän paljon glukoosia. Vierailun aluksi isäntämme piti meille kattavat kalvosulkeiset, joissa selvisi muun muassa, että

Kantvikin tehdas on myyty Nordzuckerille, mikäli Kilpailuvirasto

sen sallii.

Daniscolla excuiliijat saivat päällensä äärimmäisen tyylikkääst suojavaatteet ja saunamyssyn. Tehdas oli kuuma ja kostea, kaikkialla leijui imelä tuoksu. Tehdaskierros kattoi liuotuksen, valvomon, laboratoriot ja pakkaamon. **Suville** ja **Kouralle** tehdas olikin jo tuttu - täällä oli vietetty monta kaunista kesäpäivää. **Suvi** jou-

tuikin yllättäen ottamaan ohjat ja näyttämään paikkoja. Fazerilta tuttu suklaajuna oli Daniscolla sokerijuna, hih!

Kierroksen päätteeksi päästiin lounaalle. Tarjolla oli sokerin lisäksi mm. hernekeittoa ja pannukakkua. Huumorin puhjettua kukkaan, sai vedonlyönti alkunsa jostakin tunte mattomasta syystä. **Vicin** oli mää rätty todella iso pannarin pala syötäväksi alle minuuttiin. Hänen piti käyttää molempia käsiä avukseen: Vasemmassa oli haarukka, oikeassa vuorotellen veitsi ja juomalasi. Aikaa kului 54 sekuntia.

Matka jatkui lentävällä lähdöllä kohti Hankoa. Tällä erikoisosuu-

Sokerijuna <3

della nautiskeltiin virvokkeista ja hyvästä huumorista. Huonosta huumorista joutui jäähyllle. Päivän jäähykuninkaan viitta meni isännän viitan huomaan. Reitillä pantiin alulle runo matkasta.

Forcit

Pyhä jysäys! Täällä valmistetaan dynamiittia (kreikk. *dynamis, voima, väkivalta*).

Forcitin dynamiitti

on nimetty luovasti Fordyn™. Kalvosulkeisissa kävi ilmi yhtä sun toista. Nyt myös murrettiin käsitys, että dynamiitti olisi punainen pötkylä. Se on todellisuudessa keller-tävä. Esitys huipentui videoon räjäytyksistä ja räjähdetoimituksesta (Kemiitti™) suoraan poratuille kalioille.

"Minkäs kokonen reikä sulla olikaan?"
- Letkuttajamies

Ennen tuotantoalueen miehittämistä saimme kokea räjähdysaineiden mahtavan voiman henkilökohtaisessa ilotulitusnäytöksessä. Kyytiä keuhkoille antoivat tulilangat, dynamiittipötkyle ja muovailuvaha. Kyseisellä kerman värisellä taikinalla

Kohta tekee pötkö reijän :)

vanhempi ilotuliteasiantuntija näytti kuinka tehdään reikä teräslevyyn. Vici sai kunnian vinkua itselleen tuon metallimötkön. Ehkäpä siitä jotkin raatikäädyt saisi aikaiseksi joskus :)

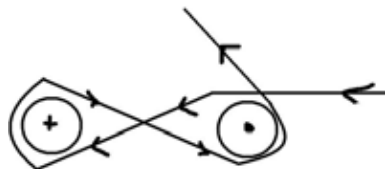

Siinä se sitten on (ja on kuuma!!!)

Yli 200 hehtaarin tontille levitetty räjähdysainetehdas oli varsin mielen-

kiintoinen. Arkkitehtuuri oli kuin suoraan neuvostoliitosta ja OSBL:n layout toi mieleen Vietnamin sisäileirit. Todellisuudessa layout oli ennemminkin turvallisuuden kuin seksikkyyden tai käytännönläheisyyden vuoksi eriskummallinen. Dynamiittia ja räjähteitä oli siroteltu sopivin välimatkoin siksi, ettei tapahtuisi niin sanottua ketjureaktiota.

Samanlainen turvallisuusaspekti kohtasi räjähdystulilangan (r-tulilangan) rullaamisen. Ennen viimeistä rullaa teki lanka pienen lenkin itsensä lähelle, jolloin se räjähtäessään katkaisee itsensä, eikä koko kela räjähdä. Saisiko tätä sovellettua arkielämässä alkoholin kanssa läträämiseen? Markkinarako!

R-lanka kiertää kaksi pyörää ja räjähtäessä leikkaa itsensä. (Itse piirsin :)

Kävely kierroksella käytettiin alusta alkaen suojalaseja! Käydessämme dynamiittivarastossa näimme isot säkit, joissa oli tonni dynyä. Kuulemma dynamiitissa on vähemmän energiaa, kuin samassa määrässä sinistä lenkkiä. Se vain vapautuu hieman nopeammin :)

Palautettuamme suojalasit kävimme pienellä ajelulla testialueilla ja varastoalueilla. Varastot olivat ulkoa katsottuina suuria kasoja maainesta. Kuulemma siellä oli jotain sisälläkin. Käytiin myös vilkaisu-massa männä vuosina paukkunutta paikkaa. Ja sitten olimmekin lähtöpisteessä.

Kiittäessämme isäntää ja tämän kiittäessä meitä vierailusta, tuli hän maininneeksi Forcitin tulevaisuudesta muutaman seikan. Kuulemma ala on todella vakaa, koska räjähdysaineita käytetään maailmalla runsaasti (rakentaminen, louhinta, kaivannot, puolustusvoimat, jne.) ja kysyntä vain kasvaa. Hän myös vihjaisi Forcitilla olevan lähitulevaisuudessa edessä sukupuolenvaihdos, eli uutta verta tarvitaan :)

Jatkoimme jaloa matkaamme kohti turkua ja yöpaikkaa. Matkalla käytiin syömässä jollakin ABC:llä, jossa jono oli pitkä, mutta odotusajat vielä pidemmät! Jotkut söivät maksamatta salaatin, eli kostoksi!

Tuorla

Mikä onkaan pimeä, keskellä sadetta ja saunan kanssa? Majapaikkamme! Ilta jatkui juomapelien, saunomisen, sipsien ja muun här-

väämisen ansiosta myöhään. Vanhukset hyyytyivät ensin. ”Eräässä” huoneistossa oli vanhus nukku-massa ja tämän huonetoverit, **Anti 1, Anti 2, Juo, Mikka, Porvoo 1, ja Porvoo 2** (nimet muutettu, muttei paljoa), päättivät tulla myöhään/ai-kaseen mölyämään. Viereisen talon risteilyemäntä joutui näyttämään voimaansa. Ja näyttikin sitä hyvin :)

Perjantai

Tuorla

Aamulla levännyt mutta väsynyt joukkomme keräili itsensä kasaan. Jälkiäkin jouduttiin hiukan peittelemään. Fiilikset kuitenkin parainivat kummasti, kun eteen saatiin ruhtinaallinen aamupala. Turhaan nautiskeluun ei sopinut kuitenkaan tuhlata aikaa. Bussi polkaistiin nopeasti käyntiin ja joukko sullottiin sisään. Matkaa oli vielä taitettavaksi.

Tuorlasta suuntasimme kohti turkua ja haju alkoi jo voimistua. Matkan aikana Antti esitteli meille asiantuntevasti kotiseutuaan. Nähtiin Kupittaan asema, mutta kuppia ei sopinut vielä kallistaa. Myöhemmin olisi edessä jalostamovierailu, jossa kuulemma pitäisi olla selvänä. Hätä ei ollut kuitenkaan tämän näköinen. Eilillä höyryillä mentäisiin

vielä pitkälle!

Bayer Schering Pharma

Seuraava kohteemme Bayer Schering Pharma on monikansallinen lääkeyritys, joka omistaa nykyään entisen Leiraksen tehtaan turussa. Yritys valmistaa monenmoista lääkettä ja rohtoa. turun tehtaan suurin tuoteryhmä on erilaiset kierukat.

Tunnelma oli oikein kotoisa, kiitos erinomaisen XQ-emäntämme **Emmun**. Meille oli valmisteltu kattavat kalvosulkeiset ja saimme kuulla yrityksen tuotteista ja tutkimuksesta. Lisäksi kuultiin DI:n työtehtävistä lääkeyrityksessä. Esityksen päätyttyä jokainen tiesi varmasti kaiken kierukoista. Mainittakoon lukijalle, että:

"Kierukka sopii kaikenikäisille naisille, joilla on vakaa ja uskollinen suhde sekä tarve pidempiaikaiselle, huolettomalle ja helpolle ehkäisylle jota ei tarvitse muistaa päivittäin."[1]

Isännät tiesivät kertoa mummosta, joka oli ollut niin muistamaton ja huoleton, että kierukka oli unohtunut 30 vuodeksi.

Bayerilla saatiin maukas lounas ja vierailun päätteeksi myös Kemistikillan mieskuoro pääsi esittämään kiitoksen XQ-emännälle.

Killan vaha aktiivi, Emmu, oli aktiivisesti mukana emännöimässä :)

Wallac - Perkin Elmer

Precisely - Tismalleen! Wallac on analyysilaitteita ja reagensseja valmistava yritys, joka kuuluu kansainväliseen Perkin Elmer konserniin. turussa on keskitytty etenkin lääkinnällisen diagnostiikan laitteisiin.

XQ-isäntänä oli itsekin Kemistikillassa paljon puuhailut **Jani**. Aluksi kuunneltiin esitelmä yrityksen toiminnasta ja nautittiin kahvit. Saimme myös kuulla yrityksessä työskentelevien TKK:lta valmistuneiden diplomi-insinöörien työtehtävistä.

Kalvojen jälkeen kävimme kierroksella. varastoissa ja laitteiden kokoonpanolinjalla. Varaston naiset

innostuivat suunnattomasti, kun punainen joukko ilmestyi sisään:

"Jee, onks Wappu jo!?"

Kokoonpanolinjalla nähtiin monenmoisia aparaatteja, mutta erityisesti mielenkiintomme herätti **Victor™**-spektrofotometri.

Seuraavaan kohteeseen oli kuitenkin jo kiire. Ja bussi ohjattiin turun läpi kohti Naantalin jalostamo. Matkalla **Antti** esitteli taas maisemia ja nähtiin eittämättä Suomen rumin patsas "posankka".

Risteilyemäntä-Laura pitää hyvää huolta Bilehile-Janistga (vai kummin se olikaan ;)

Posankka kuvaa ankan ja porsaan hybridiä. Patsas on pituudeltaan noin viisi ja korkeudeltaan noin

seitsemän metriä, ja se on valmistettu teräsvahvisteisesta lujitemuovista. [1]

Tismalleen!

Neste Oil

Nesteellä aloitimme vierailun kuulemalla lyhyen esitelmän Neste Oil:sta. Kalvojen jälkeen jaettiin joukko kahtia ja lähdettiin kierrokselle jalostamoalueelle. Kierros käsitti varastoalueen, sataman ja itse jalostamon. Ennen kierrosta jalostamoalueelle punaiset haalarit vaihdettiin sinisiin ja kypärät pantiin päähän - turvallisuus ennen kaikkea. Keli oli mitä parhain ja ainakin allekirjoittaneet ihastuivat jalostamoon. Ilta-auringossa kolonnit ja putket näyttivät kierolla tavalla melkein kauniilta.

Kierroksen jälkeen siirryimme sisään ja nautimme maukkaan päivällisen. Neste Oil saattoi meidät kirjaimellisesti kiusaukseen ja **Antti** santsasi ainakin kolmesti. Tarjoilut

olivat kaikin puolin ensiluokkaiset ja niitä oli riittävästi. Kaiken kukkuraksi saimme nauttia Oilin informaatiivisesta videosta.

Lähdimme bussilla kohti turun yötä ja saimme seuraksemme myös isäntämme **Juhanan, Markuksen ja oululaisen emännän**. Meininki alkoi pikkuhiljaa nousta.

Kyllä, miellä on laaharit päällä! Mutta mitä huutavtaakaan kaikki?

Ilta

Heitimme tavarat pikaisesti hostelille ja valmistauduimme turun yöhön. Mukaan olimme saaneet myös kiitettävän määrän XQ-isäntiä. Ensimmäinen kohteemme oli Frank Benelli's, jonka skumppatarjoukset edesauttoivat sopeutumista paikallisten täysin käsittämättömään puheeseen. Mainittakoon, että paikan baarimikko oli erityisen kohtelias.

Loppuilta vietettiin sitten For-

nessa. Nautittiin talon halvoista antimista ja DJ:n loputtomasta remixtarjonnasta. Rankan illan jälkeen tuskin kukaan muisti, millä puolella joku oltiin ja kummalle tulisi pyrkiä. Sisäinen kompassi, tähtitaivas ja selviytymisvietti ohjasivat kuitenkin suurimman osan matkalaisista turvallisesti sänkyyn. **Tuomas** päätti ohjautua **Antin** sänkyyn.

Epilogi

8.30 paluu kohti Otaniemeä
10.30 Otaniemi

Aamu oli herkkä. **Vici** ja risteily-emäntä olivat eksyneet yöllä XQ-isäntä **Janin** luo jatkoille, onneksi kuitenkin eksyneetkin lampaat pääsivät takaisin hostellille ajoissa. Bussi käännettiin kohti Niemeä ja turku jäi pian taaksemme. Uupuneet seikkailijat olivat ylpeitä itsestään. "We has survived teh turku!"

Antti viihdytti matkan ajan harvoja hereillä olleita laaduttomilla vitseillä. Kai niitä ainakin kuski kuunteli.

"Mitä eroa on hevosella?"

"Appelsiini – siinä ei ole kahvoja!"

Ylitimme pohjavesialueen ja **Antti** pyysi vähentämään suolausta. Sel-

visi että **Elias Lönnrot** ja **Aira Samulin** ovat kotoisin Sammatista. Jälkimmäinen tieto tosin näyttää olevan Wikipedian perusteella virheellinen. **Joonaskin** tarttui mikkiin (ei siis **Minniin**) ja kertoi vitsejä - muistaakseni pari ihan hyvääkin.

Antti “Kolmipiikki” Suojanlehto keksi paremman otsikon tälle artikkelille. Kukaan ei muista sitä...

Kirjoittajat: Juho Perälä ja Victor Heinänen

[1] Wikipedia

[2] Hikipedia

Haastattelut XQ:n kohteissa

Juho (Danisco)

Pääpointit äskeisestä sokerikohteesta (eli sen kiteytys):

- Pohjoismaiden makein tehdas
- Siisti ikäisekseen (60-luvun tehdas)
- Ruoka <3
- Kyllä! (Kysymys kuului: Panisko?)

Siiri (Forcit)

Paukautahan pääpointit:

- Patruunat ja räjähteet
- Lenkkimakkaraa vai dynamiittia?!
- Tosi iso ja harva alue
- Turvallisuus on numero 1
- Yllättäviä sukupuolenvaihdoksia luvassa, kannattaa laittaa hakemus!

Joonas (Bayer Schering Pharma)

- Kierukoita <3
- Yasmin (ei tee)
- Rintafileetä ruokana :P
- ”Niin kiero, että tarttee ruuvata sisään”
- Erittäin hyvät ja rennot hostit
- Monotonic –mieskuoro
- Kukaan ei myöntänyt asuvansa Turussa

Mikko (Perkin Elmer)

- Hassu setä puhui hassuja asioita hassuista asioista
- ”Erilainen nuori”
- ”Mä oon huono haastateltava”
- Jäätävä äijä jäi mieleen

- Koottu VICTOR® analysoi
- Perkin Elmer – tismalleen!

Matti (Neste Oil)

- Prosessialue
- Satama
- Tisleitä ja pumppuja
- Työpaikkoja runsaasti tarjolla
- Fiiniä viiniä
- Kalkkunakiusausta
- Isännät olivat vanhoja kiltalaisia :)

Olli Hokkanen (Bussi)

- Olli Hokkanen
- Olli Hokkanen !
- Olli Hokkanen !!
- Olli Hokkanen !! !
- Olli Hokkanen !! !!
- Olli Hokkanen !! !!!
- Olli Hokkanen !! !!!!
- Olli Hokkanen !! !!!!!
- Olli Hokkanen !! !!!!!
- Oktetti on saavutettu

Haastattelija:

Victor Heinänen

(pidättää oikeudet lisätä asioita vaiikkei niitä sanottukaan)

Oodi E:lle

Otskissa hypättiin rakettiin
Pantiin Kantvik pakettiin
Panisko? Danisco!

Reitii Turkuun aukeaa
Matkalla, Hangossa, laukeaa

Miksi dyny ei punainen?
Miehestä tulikin nainen!
Pyhä jysäys, seuraavaks
ruokapysäys

Tuorlassa vähän kuppia
Nyt pakottaa nuppia...
Ratissa mongersi Jabba,
liekö hänelläkin krabba?

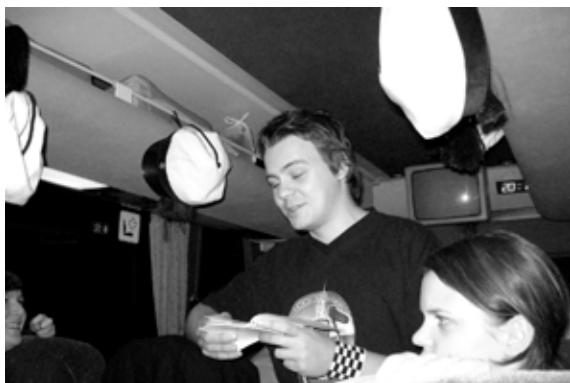
Bayer Schering Pharma
Ehkäisy takuu varma!
Historia vilahti
Valopallo kilahti

Taustalla Elmeri killu
Joukko huusi :)

Toleranssi nolla
Pakko selvittää polla!

Nesteen neste ei ollut este
Suojat päähän ja kätösiin
Lopussa viini päähän –
NÄKEMIIN!

Tekijät:
Juho Perälä
Victor Heinänen
Mikko Peura
Muut :)

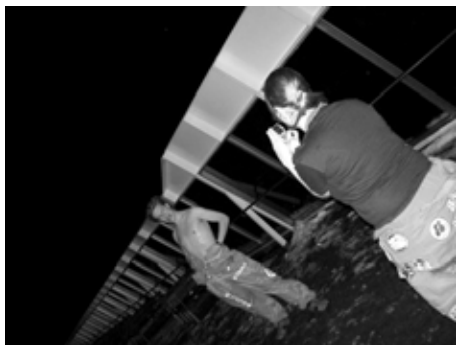

Vici lausuu runoa bussilastilliselle teekkareita ja entisiä. Ei muista itse mitään.

pHuksiristeily -08

Heikki Nenonen

Oli synkkä ja myrskyinen yö – tai no tarkemmin sanottuna perusharmaa ja hiton luminen aamu. Mutta ei murhetta, luvassa oli sentään ryyp-päämistä rellestämistä ja upouusien ns. neitseellisen punaisten haalareiden ihastelua ja sisään ajamista – eli kannatti herätä. Päivä varsinaisesti käynnistyi E-salissa haalarigaalassa. Sponsoripappojen lätiä powerpointtinsa me ihanaiset fuksit saimme haalarimme<3 . Tästä jatkui matka omia polkuja kohti Siljan terminaalia – kärsimättömimmät meistä aloittivat tässä välissä jo nestetankkauksen.

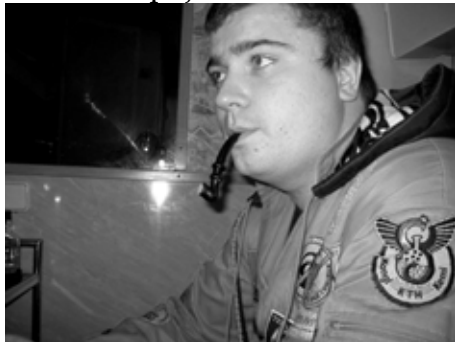

Tuttu ja turvallinen Silja Symphony, matka alkaa tutulla tunnarilla – viis siitä, nyt on kiire tax freehin! Ja vauhti on päällä, mankat pauhaa – parhaimmillaan törmää diskopal-

lovirityksiin ja hesestä tuotuihin jäihin kylmälaukuissa, teekkari se vaan osaa. Ajan hetkellä X? iskemme baariin: aika aloittaa hyttisuunnistus, tästä hämärä muistikuva kahden muun jampan kanssa juostessa vaaleaverikön perässä hytistä toiseen (kiitos Maria), suorittamaan erilaisia tehtäviä - joista pornoim-

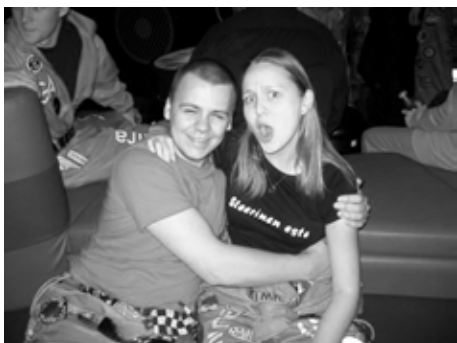
mat paloivat verkkokalvoilleni iäksi. Kello on melkein 00, selvä merkki siirtyä keikuttamaan ahteria! Nуска vi baila pojkar! Liike lähtee lan-

tiosta, kädet sohii sivuille – varokaa vaan, haalarikansa osaa!

ARGH! Kuka on taas paskonut suuhun ja päästänyt lyömäsoitinorkesterin hyttiin? Veto on niin pois, ettei jaksa edes potea pahaa oloa – ylös ulos ja KTH:lle. Promenadilla ennen laivasta lähtöä eivät muutkaan näytä voivan liian hyvin, mitenköhän riittää puhtia paluumatkalle?

PERÄ JÄÄ! Jalat eivät meinaa liikkua ja eilen illalla tanssilattialla hankitut rakot muistuttavat olemassa olostaan, ah elämää. Ottaisin ta-soittavan jos uskoisin sen pysyvän sisällä... Metroasemalla odottavat ruotsalaiset kollegamme valmiina

esittelemään paikkoja. - Älä nyt vittu naurata, nehän puhuu ruotsia! Eihän sitä nyt krapulainen suomalaisnuorukainen missään ja varsinkaan klo 11 aamulla millään ymmärrä – antaa olla... laahustetaan perässä. Taas yksi rakennus ja toinen – joo joo, i got the point, on teillä fyffeä, kivitaloja ja prameita kirjastoja... epäilen silti, että viihtyisinkö täällä.

Ohi on, kukin saa parkeerata berberinsä nyt Tukholmaan minne lystää. Itselläni selvä kohde, pakollinen

pitstop Burger Kingiin – viiiihdoin burgeria! Tukholman kaupat oli nähty jo kerran jos toisen siispä päätin liittyä Sergelin torin leikkipiiriin. Mustat miehet, TiK:läiset, olivat ilmeisesti saaneet laivalta jonkin tarttuvan taudin ja olivat halukaita jakamaan sen kaikkien kanssa – ja eikun pakoon! Teekkarihan on tunnetusti kielitieteilijä, joten pitihän sitä entiselle isäntäkansalle hieman suomea opettaa. Moni keskusta-alueen jamppa ei jäänyt ainakaan ilman suolaisia substantiivejamme PILLU ja

KULLI. Erinäisten leikkien jälkeen iski läheisyyden kaipuu – tassua tassuun kiinni! Teekkariletkan kiertäessä spiraalille moni sai varmasti reissun tiukimman rutistuksen.

Matka kohti vanhaa kaupunkia alkaa! Massiivinen spiraalimme pur-

kautuu ja lähdemme pilaamaan taksikuskien iltapäivän ja hämmästyttämään tantat ja tontut, jotka monttu auki kahvilan lasin läpi ihmettelevät, että vad fan? Hiljaisten hetkien ja teekkarien laulujen saattelemana saavumme lopulta aukiolle X, viiniviesti päihittää Jukolankin! Andtsjö

näyttää mitä erinäisiä kykyjä vanhalla rambolla tulee olla – hyvin näytti viini maistuvan, vaikka ensimmäisen pullon Osku näyttää suosiolla lenkkeilevän.

Kohti laivaa, kohti hyttiä – pimeys iskee, lataan akkuja pari tuntia. En

ole varsinaisesti yllättynyt herätesäni, että käytävillä on taas täysi tohina päällä, musiikki pauhaa ja jengi on sijoittunut käytäville niin perinteiseen horisontaaliseen asentoon.

Kiire tax freehin! Juomaa ja tähtään toisen kerroksen underground hyttibailuihin, jotka sijaitsevat autokan-

sien ja mahdollisesti konehuoneenkin alapuolella. Vain kölin alla voit olla alempana. Mutta ei valittamista, laivapoliisi ei tänne eksy! Se olikin hyvä, senioreiden aiheuttaessa hämmennystä Anal Chemistry-paidoissaan sekä Karri-sedän jaellessa namusia "mirristään". Disko oli jälleen ehdoton must, esiintyihän Can Can. Paljasta pintaa, pyllyn hytkeytystä ja sirojen säärtien liikehdintää kemistien mieleen. Tanzen, tanzen, tanzen – näihin teekkareihin oli selvästikin piilotettu pieni durasel-pupu...

